

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1341/2018
27.11.2018. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радимиле Драгичевић Дичић, Маје Ковачевић Томић, Соње Павловић и Милунке Цветковић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Драганом Вуксановић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. Кривичног законика и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адв. Марка Пушице, поднетом против правноснажних пресуда Првог основног суда у Београду К 418/15 од 23.03.2017. године и Апелационог суда у Београду Кж1 1206/17 од 12.06.2018. године, у седници већа одржаној 27.11.2018. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правноснажних пресуда Првог основног суда у Београду К 418/15 од 23.03.2017. године и Апелационог суда у Београду Кж1 1206/17 од 12.06.2018. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду К 418/15 од 23.03.2017. године, окр. АА оглашен је кривим због кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ за које дело му је утврђена казна затвора у трајању од једне године, у стицају са кривичним делом тешка телесна повреда из члана 121. став 1. КЗ, за које дело му је утврђена казна затвора у трајању од шест месеци, па је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од једне године и четири месеца.

Одлучујући о жалбама бранилаца окривљеног, Апелациони суд у Београду је пресудом Кж1 1206/17 од 12.06.2018. године одбио жалбе као неосноване и потврдио првостепену пресуду.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног адв. Марко Пушица због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни

касациони суд захтев за заштиту законитости усвоји, обе пресуде укине и предмет врати на поновно суђење.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости, у смислу члана 488. став 1. ЗКП, доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није обавестио јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство седници било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног у захтеву наводи да је побијаним пресудама учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, јер су исте засноване на доказима на којима се по одредбама Законика о кривичном поступку пресуда не може заснивати, а као незаконите доказе означава службену белешку о криминалистичко-техничком прегледу лица места МУП-а РС КУ број 6277/2010 од 01.04.2010. године и извештај полицијских службеника ПС Врачар од 01.04.2010. године.

Изнете наводе захтева Врховни касациони суд оцењује неоснованим из следећих разлога:

Службена белешка МУП-а РС од 01.04.2010. године и извештај полицијских службеника ПС Врачар од 01.04.2010. године, чија се законитост, сходно одредби члана 604. став 1. ЗКП, оцењује према одредбама ЗКП важећег у време предузимања тих радњи, односи се на оперативне радње које полиција предузима у складу са законским овлашћењима, у циљу откривања учиниоца кривичног дела, те сами по себи не представљају незаконите доказе у смислу навода захтева. Службена белешка од 01.04.2010. године представља део криминалистичко-техничке документације у којој су само констатовани предмети затечени приликом техничког прегледа лица места, док су у полицијском извештају ПС Врачар од 01.04.2010. године констатоване радње полиције које се односе на то ко их је позвао на лице места и кога су и шта затекли на лицу места. Осим тога, полицајци ББ и ВВ, који су сачинили наведени извештај су у току поступка саслушани као сведоци и то везано за околности и чињенице које су непосредно запазили приликом обављања службене радње, а поводом предметног догађаја, а не, како се неосновано у захтеву наводи, на околности везане за оперативна сазнања ових сведока до којих су дошли у вези са обављањем службене дужности. Осим тога, побијане пресуде се и не заснивају само на поменутој службеној белешци о криминалистичко-техничком прегледу лица места и извештају полицијских службеника ПС Врачар, у које је суд извршио увид, већ и на бројним изведеним доказима, исказима саслушаних сведока и писменој документацији у списима, наведеним у образложењу првостепене пресуде.

Налазећи, из изнетих разлога, да се неосновано захтевом за заштиту законитости указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, Врховни касациони суд је, на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Драгана Вуксановић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа-судија
Зоран Таталовић, с.р.